

Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 1:23

*Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren,
en men zal Hem de naam Immanuël geven, hetgeen betekent: God met ons.*

Een aan Israël door Jesaja uitgesproken profetenwoord dat aan Jozef, 'zoon van David', door een aan hem verschijnende engel in een droom wordt geciteerd. Zo werd, zou je kunnen stellen, de geboorte aankondiging die Maria eerst had ontvangen op bijzondere wijze aan het adres van Jozef heel persoonlijk herhaald. Gelet op de door Mattheüs weergegeven overwegingen die bij Jozef waren opgekomen (vers 19 en 20), en als zodanig de directe aanleiding voor deze bijzondere boodschap, had Maria hem al het een en ander verteld. Wat opvalt, is de ernst waarmee Jozef op een en ander reageert. Een ernst voortkomend uit zijn geloof in God en gehoorzaamheid aan diens Woord. Maar nog belangrijker is de achtergrond waartegen Mattheüs het door hem geschetste gebeuren afzet: een geslachtsregister.

Niet zo maar een geslachtsregister, maar één waarbij - onder de inspiratie van Gods Geest! - nadrukkelijk een bijzonder accent wordt gelegd. Een accent dat door de Jozef in diens droom hem aansprekende engel nadrukkelijk wordt onderstreept: Jozef is van Koninklijke bloede, van het huis van David. Dat laatste zien we ook in Lucas 1:27 bij de verschijning van de engel aan Maria expliciet genoemd worden. Echter...

Mattheüs maakt duidelijk dat dit van Koninklijke bloede zijn in het bijzonder van belang is met betrekking tot het te verwachten kind: Jezus = Verlosser, Heiland, wiens Verlosserschap ook in deze 'aankondiging' opnieuw wordt benadrukt (vers 21). Maar ook bij Mattheüs wordt duidelijk dat verlossing niet het doel in zichzelf is, maar de weg tot het Koningschap van de Zoon van God.

Mattheüs spreekt, gestuwd door Gods Geest, over het 'Geslachtsregister van Jezus *Christus*' en sluit dat register af met opnieuw het spreken over *dé Christus*. En dan gaat het over Gezalfde, Koning, Messias. Hij die geboren zou worden in de kribbe, was uiteindelijk bestemd voor de kroon, maar, de weg daartoe vroeg het kruis, een invullen van de naam Jezus = verlossing. Het is pas in hoofdstuk veertien dat bij Mattheüs *die* inhoud, ofwel het betekenis geven aan de naam Jezus - het belang van het Koningschap, hier in de 'geboorte aankondiging' al gegeven, als belijdenis van Petrus aan de orde komt. En dat vlak voor de kruisiging. Een belijdenis die door Jezus zelf dan als gegrond op een openbaring van de Vader wordt benoemd.

Zo zien we bij Mattheüs de Zoon van God als zijnde Jezus = Verlosser en Christus = Koning genoemd worden. Maar het gekozen tekstwoord noemt nog een titel in het spreken over Immanuël, *God* met ons. En letten we er goed op dat de engel, Jesaja citerend, met nadrukt zegt 'en *men* zal Hem de naam Immanuël geven'. Dat betekent niets meer en niets minder dan dat de gelovige Jezus Christus als Here erkent, Hij is God zelf. Vleesgeworden. Hoe mooi is die vleeswording door Johannes in zijn evangelie in hoofdstuk 1 beschreven. Kortom: Jezus Christus Here gaat via kribbe, kruis naar kroon, is God met ons!

Gebed

Geef ons zicht Vader op Uw heilsplan, zodanig, dat het ons leven bepaalt en we dat leven tot glorie van U. Dat we niet alleen in woord, maar ook in daad de namen van Uw Zoon belijden. We de diepe betekenis van de door U in Hem aangeboden verlossing op waarde schatten, en doordrongen zijn van onze grootse roeping: bestemd voor de troon met en in Hem! Jezus Christus onze Here! Glorie zij u drie-enig God en Vader. Wees voor ons Immanuël, juist in deze tijd. Amen.